

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010045
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2519010045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovanej V. Z. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.7.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaná

V. Z., nar. XX.XX.XXXX V. X., trvale bytom X., T. L. XXXX/X, t. č. bytom D. A. V., Ž. XX,

sa uznáva za vinnú, že

dňa XX.X.XXXX v čase od 10.30 hod. do 11.30 hod. počas návštevy svojho známeho D.. D. P. v jeho byte na ulici X. Č.. XXXX/XX V. B., z peňaženky voľne položenej na skrinke v predsieni bytu odcudzila platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vystavenú spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava k osobnému účtu Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenému na meno D. P., pričom následne prostredníctvom tejto platobnej karty bez vedomia a súhlasu D.. D. P. vykonala dňa XX.X.XXXX v čase o 13.15 hod. z bankomatu Slovenskej sporiteľne na Z. R. V. X. výber finančnej hotovosti v sume 500,- eur, čím spôsobila D.. D. P. škodu vo výške 500,- eur,

t e d a

- neoprávnene si obstarala inú platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju prechovávala,
- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu,

č í m s p á c h a l a

-prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona,
- prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a j e j
u k l a d á

Podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa ukladá obžalovanej nahradiť poškodenému D.. D. P., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom X.J. XXXX/XX, B. - Q. F. škodu vo výške 500,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal pod Pv 460/18/2204 na Okresný súd Piešťany dňa 4.3.2019 obžalobu na V. Z. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci dňa 19.3.2019 vydal trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanej doručený dňa 29.5.2019, a voči ktorému obžalovaná podala odpor.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní výpoveďou obžalovanej a poškodeného, svedkyne, dokladmi od Slovenskej sporiteľne, prečítaním správ a rozhodnutí týkajúcich sa obžalovanej mal súd preukázané nasledovné:

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať a uviedla len, že svoje konanie ľutuje a peniaze chce vrátiť. Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania, kde obžalovaná uviedla, že niekedy v januári 2018 ju na návštevu zavolať poškodený do jeho bytu v B., kde si počas kávičky odbehla na toaletu a na chodbe zbadala peňaženku, z ktorej zobrala bankomatovú kartu. PIN kód si pamätala ešte z minulosti. Nevie čo ju to napadlo. Poškodený ju potom odprevadil na stanicu a ona sa vrátila do X., kde z bankomatu Slovenskej sporiteľne na Z. R. vybrala z účtu sumu 500 eur, ktoré použila na rôzne nákupy. Kam dala bankomatovú kartu už nevie. Potom jej volal poškodený a asi aj jeho dcéra, že zistili, že mu v X. niekto vybral peniaze z bankomatu, čo sa mu hanbila priznať, ale neskôr sa poškodenému priznala. Dňa XX.X.XXXX poškodenému sumu 500 eur vrátila, o čom poškodený spísal aj potvrdenku.

Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu telefonovala obžalovaná, s ktorou sa poznal, že za ním príde do Bratislavy. Prišla asi o 10 hodine, dali si kávu u neho v byte, kde býva sám, a rozprávali sa. Počas rozhovoru odišiel na WC a aj obžalovaná, pričom tam bola asi 3-4 minúty. WC má na chodbe bytu, pričom tam mal položenú aj náprsnú tašku s bankomatovou kartou, pri ktorej mal poznačený PIN kód. Obžalovaná odišla na rýchlik do X., ktorý išiel asi o 12 hodine, pričom poškodený ju odprevadil k bytovému vchodu. Ten deň poobede išiel poškodený na nákup a keď platil nenašiel v náprsnej taške bankomatovú kartu. Zaplatil hotovosťou a hneď išiel do banky nahlásiť, že stratil kartu, čo bolo asi 15.45 hod. V banke mu pani povedala, že z tej karty bolo v X. okolo 13.08 hod vybrať 500 eur. Kartu zablokoval. Povedali mu, že cez kamery môžu zistiť, kto peniaze vybral. Keďže u poškodeného nikto iný nebol, myslel si, že kartu mu zobrala obžalovaná. Asi po trištvrte roku sa poškodený v X.Š. stretol s obžalovanou, a vtedy sa mu priznala, že mu zobrala kartu a tie peniaze vybrala. K potvrdenke o vrátení sumy 500 eur poškodený uviedol, že jeho dcéra sa ho stále pýtala, či mu obžalovaná peniaze vrátila, a preto spísal potvrdenku o vrátení 500 eur, aby lístok mohol ukázať dcére, ale v skutočnosti mu obžalovaná žiadne peniaze nevrátila. Náhradu škody by si nepýtal, keby mu obžalovaná peniaze vrátila. To, že spísal tú potvrdenku bola chyba.

Obžalovaná k výpovedi poškodeného uviedla, že potvrdenku o vrátení 500 eur si prefotila aj polícia. To, čo poškodený hovorí nie je pravda, lebo tento sa bojí svojej dcéry. Kartu poškodenému nezobrala z peňaženky, ale táto ležala na stole. Do B. išla s tým, že si chcela požičať od poškodeného peniaze.

Svedkyňa D.. U. U.Á., dcéra poškodeného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že je v dennom telefonickom kontakte s otcom. Raz jej povedal, že nemá platobnú kartu, pričom to zistil, keď platil v obchode a potom bol v banke ju zablokovať. Tam mu povedali, že z nej bol v X. urobený výber 500 eur. Čudovala sa prečo v X., keďže v zime sa zdržiavajú len v B.. Hneď sa otca pýtala na tú pani, čo jej už v minulosti požičal otec sumu 6.000 eur a táto mu ich nesplácala. Svedkyňa volala aj obžalovanej, ale jej sa nepriznala. Až v lete 2018 sa obžalovaná priznala jej otcovi. Svedkyňa potvrdila, že svojho otca žiadala, aby trval na tom, aby mu obžalovaná peniaze vrátila. Na polícii jej povedali, že jej otec

napísal potvrdenie o vrátení 500 eur, ale je presvedčená, že obžalovaná peniaze nevrátila, keďže nevie vrátiť asi tých 6.000 eur. Podľa svedkyne jej otec chcel ukázať, že mu obžalovaná peniaze vrátila, aby mu nenadávala.

Obžalovaná k výpovedi svedkyne uviedla, že otca donútila, aby to povedal, lebo sa jej bojí a každý deň mu hovorila, aby mu obžalovaná tie peniaze vrátila. Tiež svedkyňa bola za obžalovanou v podnájme a nadávala jej.

Z dokladov Slovenskej sporiteľne vyplýva, že poškodený dňa XX.X.XXXX o 15:35 hod v B. na pobočke banky zadal zákaz všetkých operácií a podal žiadosť o blokáciu karty a ohlásil odcudzenie a zneužitie platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Z uvedenej platobnej karty bol dňa XX.X.XXXX o 13:15 hod vykonaný výber 500 eur z bankomatu na Z. R. V. X. a o 13:16 hod bol vykonaný pokus výberu 100 eur z toho istého bankomatu, avšak peniaze neboli vydané z dôvodu prekročenia limitu pre hotovostný výber. Z kamerových záznamov banky je zrejmé, že osoba ženského pohlavia zhodnej fyzionómie ako obžalovaná vyberala z bankomatu na Z. R. V. X. v rozhodnom čase peniaze. Suma 500 eur bola poškodenému XX.X.XXXX pripísaná ako debetná operácia na jeho SPOROŽIRO senior účte. Slovenská sporiteľňa vyhodnotila reklamáciu poškodeného ohľadom výberu 500 eur ako nedôvodnú, keďže transakcia bola uskutočnená pred zadaním zakazu na platobnú kartu a výber bol uskutočnený po zadaní správneho PIN kódu.

Z potvrdenky písanej rukou zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že poškodený prevzal od obžalovanej sumu 500 eur, čo podpísala obžalovaná aj poškodený.

Obžalovaná má 4 záznamy v registri trestov, pričom prvé tri odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť do roku 2010 má zahladené. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/35/2017 zo dňa 9.10.2017, právoplatným 9.10.2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, a ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustila v období roku 2014 až 2016, kedy od poškodeného D. D. P. vylákala postupne sumu 6.000 eur, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

V registri priestupkov má obžalovaná dva záznamy o priestupkoch proti majetku z roku 2016 a 2017, kedy sa dopustila poškodenia tovaru, resp. drobnej krádeže.

Obžalovaná poberá od roku 2015 starobný dôchodok, aktuálne v sume 398,40 eur. V súčasnosti obžalovaná býva v zariadení pre bezdomovcov v Ž..

Pre trestný čin podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovanej je preukázaná vo vzťahu k obom trestným činom spáchaným v jednočinnom súbehu.

Obžalovaná sa v prípravnom konaní ku skutku priznala a tento oľutovala, ale na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať s uvedením, že skutok ľutuje a peniaze vráti.

Skutočnosť, že obžalovaná si neoprávnene obstarala platobnú kartu poškodeného na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju prechovávala, mal súd jednoznačne preukázané z prečítanej výpovede obžalovanej z prípravného konania, ako aj z výpovede poškodeného, kde zhodne uviedli, že obžalovaná bola v doobedňajších hodinách dňa XX.X.XXXX na návšteve u poškodeného v B., kde bez dovolenia

zobrala platobnú kartu poškodeného. Odlišnosti vo výpovedi obžalovanej a poškodeného sú len v tom, či kartu poškodenému zobrala z náprsnej tašky z chodby bytu, keď išla na WC, čo uvádza poškodený, alebo ju zobrala zo stola, ako tvrdí obžalovaná. Tieto odlišnosti nemajú vplyv na to, že obžalovaná platobnú kartu poškodenému zobrala neoprávnene, keďže on jej ju nedal, čo preukazuje aj následné správanie poškodeného, keď zistil, že kartu nemá. Poškodený uviedol, že býva sám a uvedený deň u neho nikto iný nebol. Obžalovaná od neho odišla na vlak o 12.00 do X. a on išiel poobede na nákup, kde zistil, že mu chýba platobná karta. Keďže si poškodený myslel, že ju stratil, tak išiel stratu toho istého dňa, teda XX.X.XXXX asi o 15:35 hod ohlásiť do Slovenskej sporiteľne, kde mu povedali, že o 13:15 hod bolo v X. z karty z bankomatu na Z. R. vybratých 500 eur. Poškodený kartu ihneď zablokoval a požiadal banku o kamerové záznamy, na ktorých je osoba ženského pohlavia, ktorá sa svojou fyzionómiou zhoduje s obžalovanou. Banka reklamáciu poškodeného ohľadom výberu 500 eur neuznala, lebo výber bol vykonaný pomocou PIN kódu, k čomu poškodený uviedol, že PIN kód mal poznačený v náprsnej taške. Obžalovaná tak svojím konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaná dňa XX.X.XXXX v čase o 13:15 hod vykonala výber hotovosti z bankomatu z platobnej karty poškodeného v sume 500 eur, ktoré boli odpísané z účtu poškodeného, prisvojila si tak peniaze poškodeného, ktorých sa zmocnila a spôsobila tak malú škodu, teda vyššiu ako 266 eur. Výber hotovosti 500 eur obžalovaná nepoprela a súd má túto okolnosť preukázanú z dokladov Slovenskej sporiteľne, ich kamerových záznamov aj výpovede poškodeného. Obžalovaná tak uvedeným skutkom v jednočinnom súbehu naplnila aj skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

K argumentu obžalovanej, že polícii dala k dispozícii potvrdenku spísanú poškodeným, že dňa XX.X.XXXX sumu 500 eur poškodenému vrátila, treba uviesť, že ani prípadné následné vrátenie tejto sumy by nemalo vplyv na to, že obžalovaná svojím konaním dňa XX.X.XXXX naplnila skutkovú podstatu oboch prečinov. Ak by mal súd za preukázané, že obžalovaná v máji 2018 vrátila sumu 500 eur poškodenému, hodnotil by to len ako poľahčujúcu okolnosť, avšak z vykonaného dokazovania sa nepodarilo preukázať, že obžalovaná v skutočnosti poškodenému vrátila túto sumu. Bližšie sa k tomuto záveru súd vyjadruje v časti odôvodnenia týkajúceho sa náhrady škody.

Na záver treba uviesť, že rozhodnutiu o vine obžalovanej nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (návšteva u poškodeného v jeho byte, kde využila jeho nepozornosť a zobrala mu z náprsnej tašky z chodby bytu platobnú kartu) a najmä jeho následku (výber hotovosti z bankomatu v sume 500 eur), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (návšteva poškodeného za účelom získania peňazí aj protiprávnou formou) a miere zavinenia obžalovanej (priamy úmysel), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovanej vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, kde obžalovaná navštívila poškodeného a využila pri použití WC, že na chodbe bytu mal náprsnú tašku s platobnou kartou, kde mal poznačený aj PIN kód a túto si zobrala, v úmysle z nej vybrať hotovosť, čo hneď po príchode do X. z B. aj urobila a vybrala z bankomatu 500 eur, pričom ďalšie peniaze jej vybrať nešli z dôvodu limitu na hotovostný výber. Obžalovaná pritom konala v priamom úmysle a zneužila pritom dôveru poškodeného. Poškodenému spôsobila škodu 500 eur, pričom k spôsobeniu vyššej škody nedošlo z dôvodu denného limitu na karte a toho, že poškodený kartu v poobedných hodinách toho istého dňa zablokoval.

Z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej, jej osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovanej súd zistil, že obžalovaná skutok spáchala len tri mesiace po začatí plynutia 18 mesačnej skúšobnej doby

podmienečného odsúdenia za podvod, ktorého skutku sa dopustila voči tomu istému poškodenému, pričom pri predchádzajúcom skutku mu spôsobila škodu 6.000 eur. Obžalovaná je dôchodkyňa s príjmom lez zo starobného dôchodku. Je zrejmé, že ani predchádzajúce podmienečné odsúdenie obžalovanej nezabránilo, aby opätovne nezneužila dôveru toho istého poškodeného.

Obžalovanej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody, keďže skutkom spáchala dva trestné činy, a to podľa prísnejšie trestného činu podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, pričom iný druh trestu súd nepovažoval vo vzťahu k obžalovanej za účinný, nakoľko sa už majetkového trestného činu dopustila aj priestupkov proti majetku, ani podmienečné odsúdenie ani priestupkové postihnutie nevedlo k jej náprave, pričom obžalovaná sa tohto skutku dopustila krátko po začatí plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia.

Pri určovaní výmery trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaná sa v prípravnom konaní priznala a skutok oľutovala, ale na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať s tým, že skutok ľutuje, avšak k výpovedi poškodeného uviedla, že klame, pričom sama mieru svojej účasti na skutku zľahčovala (tvrdila, že ju pozval poškodený a že platobná karta bola na stole, nie v náprsnej taške), čo nemožno zhodnotiť ako úprimné oľutovanie skutku a priznanie sa k nemu. Taktiež obžalovaná argumentovala potvrdenkou o vrátení peňazí z mája 2018, avšak na hlavnom pojednávaní uviedla, že peniaze chce vrátiť. Súd preto postoj obžalovanej ku skutku nemohol vyhodnotiť, ako priznanie sa k nemu a jeho úprimné oľutovanie. Súd zohľadnil obžalovanej jednu priťažujúcu okolnosť, a to že už bola za trestný čin odsúdená, keďže pred správaním skutku bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Piešťany vo veci sp. zn. 8T/35/2017.

S prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností sa zákonom stanovená dolná hranica trestnej sadzby podľa ustanovenia § 219 odsek 1 Trestného zákona zvyšovala o jednu tretinu, takže súd ukladal obžalovanej trest v sadzbe od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov. Súd obžalovanej určil výšku trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 2 roky a 4 mesiace s ohľadom na okolnosti skutku ako aj závažnosť priťažujúcej okolnosti i spôsobený následok, pričom súd má za to, že takýto trest bude pre obžalovanú dostatočný, aby viedol k jej náprave a splnil aj výchovný účel.

Vzhľadom na to, že obžalovaná spáchala úmyselné trestné činy v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, súd nemohol obžalovanej podmienečne odložiť trest odňatia slobody.

Obžalovanú súd zaradil podľa § 48 odsek 2, písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovanej, zohľadniac tak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Vzhľadom na to, že sa poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody v sume 500 eur, ktorú mu obžalovaná spôsobila tým, že neoprávnene z jeho platobnej karty vybrala túto hotovosť z bankomatu, a banka reklamáciu poškodeného neuznala, je zrejmé, že obžalovaná spôsobila skutkom poškodeného škodu vo výške 500 eur. Potvrdenku spísanú poškodeným o vrátení sumy 500 eur dňa 21.5.2018, súd vyhodnotil ako nepravdivú, nakoľko sám poškodený uviedol, že potvrdenku spísal preto, že na neho dcéra naliehala, aby trval na vrátení peňazí od obžalovanej. Aj dcéra poškodeného potvrdila, že kontaktovala obžalovanú a žiadala peniaze vrátiť a jej otec potvrdenku napísal, aby mu nenadávala. Tieto vyjadrenia dostatočne zdôvodňujú, prečo poškodený obžalovanej potvrdenku napísal, hoci nebola pravdivá. Súd tak neuveril skutočnosti, že by obžalovaná sumu 500 eur v máji 2018 vrátila, najmä ak má poškodenému splácať ešte škodu 6.000 eur z predchádzajúceho skutku. Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd zaviazal obžalovanú k náhrade škody 500 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech

obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku), zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku). Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.